



Esittäjän sana

Yhteistyöni Heinz-Juhani Hofmannin kanssa on jatkunut kohta parikymmentä vuotta ja ollut taiteilijan ja muusikon urallani käänteentekevä moottori. Esittäessäni ensimmäistä kertaa hänen laulujaan, huomasin, että tämä säveltäjä on poikkeuksellinen rehellisyydessään ja taidossaan ilmaista ihmisyyttä modernin tekniikan kautta. Myös hänen kykynsä yhdistää teksti musiikkiin, on harvinaisen luonteavaa, mikä on laulajalle myös tulkintaa helpottava osatekijä.

Kantaesitin tämän levyn Kaksi Muistijälkeä 2012. Kesä on mennyt ja Minä en tahdo rakastaa sinua suotta ja Mikset käytä vaatteitasi 2019, kaikki loput kantaesitettiin levytyskonsertin yhteydessä. Halusin sisällyttää kappaleista Kaksi Muistijälkeä, Kesä on mennyt, Mikset käytä vaatteitasi, Minä en tahdo rakastaa sinua suotta myös saksankieliset versiot tähän levyyn, koska kieli ja musiikki tekevät jokaisesta teoksesta oman ainutlaatuisen versionsa.

Halusin saada levytykseen konsertinomaisen tunnelman ja esittää kappaleet kokonaisina, että musiikin virtaus, intensiteetti ja rytmi säilyisivät. Korona-ajan vuoksi yleisöä oli kolme henkilöä, mutta tunnelma sitäkin intensiivisempi.

Piia Komsu

Einige Gedanken

Die Zusammenarbeit zwischen Heinz-Juhani Hofmann und mir hat schon fast zwanzig Jahre gedauert; sie hat eine entscheidende Rolle für meine Karriere als Künstlerin und Musikerin gespielt. Als ich zum erste mal seine Lieder ausführte, bemerkte ich sofort, dass dieser Komponist außergewöhnlich ist, besonders in seiner Ehrlichkeit und in seine Talent Menschlichkeit durch Zeitgenössische Musik auszudrücken.

Als eine Sängerin bin ich sehr zufrieden mit seiner sehr natürlichen Art Text und Musik zu verbinden; die Interpretation entsteht wie von selbst, ohne Schwierigkeiten.

Die Uraufführung des Werkes Zwei Erinnerungen war im Jahr 2012. Der Sommer ist Vorbei, Ich kann dich umsonst nicht Lieben und Warum trägst du nicht deine Kleider im 2019. Der Rest der Lieder bekamen ihre Uraufführungen in dem Aufnahmekonzert. Außer den Liedern Ensin on suru elettävä und Minä olen ajatellut paljon, sind die restlichen Lieder auf finnisch sowie auch auf deutsch. Eine andere Sprache erscheint den Lieder ein ganz neues Gefühl zu verleihen.

Die Aufnahme hat eine konzertartige Atmosphäre. Die Werke habe ich in einer solchen Art und Weise durchgeführt, dass die Strömung, die Intensität und der Rhythmus der Musik immer präsent sind. Wegen die Corona-Maßnahmen bestand das Publikum leider nur aus drei Personen, aber die Atmosphäre war umso intensiver.

1. Der Sommer ist vorbei

Arseny Tarkovsky / Heinz-Juhani Hofmann

Villa Lill-Kalvik 16.7.2016

2. Mikset käytä vaatteitasi

Paavo Haavikko

Purjetie 27.9. 2013 ja Villa Lill-Kalvik 18.7.2016

Zwei Erinnerungen:

Heinz-Juhani Hofmann

3. Ich sah wie ein Mann einen andren schlug

Sofia 1.1.2012

4. Vatis Tod

Sofia 3.1.2012

5. Kesä on mennyt

Arseny Tarkovsky / Heinz-Juhani Hofmann

Purjetie 8.10.2013 ja Villa Lill-Kalvik 16.7.2016

6. Minä olen ajatellut paljon

Hannu Salama

Villa Lill-Kalvik, 23.7.2020

7. Warum trägst du nicht deine Kleider

Paavo Haavikko / Manfred Peter Hein

Purjetie 27.9.2013 ja Villa Lill- Kalvik 18.7.2016)

8. Minä en tahdo rakastaa sinua suotta

Iwa No Hime / Tuomas Anhava

Villa Lill-Kalvik 21.7.2016

9. Ensin on suru elettävä

Paavo Haavikko

Villa Lill-Kalvik 24.7.2020

10. Ich kann dich umsonst nicht lieben

Iwa No Hime / Tuomas Anhava / Heinz-Juhani Hofmann

Villa Lill-Kalvik 21.7.2016)

Kaksi muistijälkeä:

Heinz-Juhani Hofmann

11. Mä näin kun mies löi toista

Sofia, 1.1.2012

12. Isän kuolema

Sofia, 3.1.2012

Sanat / Liedtext

1. Der Sommer ist vorbei

Der Sommer ist vorbei,
als wäre er nie gewesen.
Eine Sonnenstelle ist noch warm,
aber das ist zu wenig.

Alles endet bald.
Alles fällt auf meine Hand,
wie ein Blatt des Herbstes,
aber das ist zu wenig.

Das Leben hat mich gerettet
unter seinen schützenden Flügeln.
Am glücklichsten war ich bei dir,
aber das ist zu wenig.

Tarkovsky / Heinz-Juhani Hofmann

2. Mikset käytä vaatteitasi

Mikset käytä vaatteitasi.
Jokainen puku muistuttaa jostain kesästä.
Kaapin avaaminen,
niin kuin sinä alkaisit riisua.
Kuu on ihan ohut.
Soita. Kirjoita joskus.

Paavo Haavikko

Zwei Erinnerungen: Ich sah wie ein Mann einen andren schlug

1.

Ich sah wie ein Mann einen and'ren schlug,

ich sah wie er ihn schlug.

Ich, ich, ich....

ich sah es, ich sah es..., ich sah-a-a-a

er schlug ihn, ich sah es,....

Erst stand er nur da, s-s-s-s-....

er hat nur da gestanden, er stand da völlig,

still, la-la-la-,....

Erst stand nur da und der andere ihm gegenüber.

Sie standen sich gegenüber und besprachen etwas, besprachen etwas,....

sie, sie...a-a-a-,...

Aber ich, ich hörte nichts, ich hörte nichts,

siesiesie, sie besprachen etwas, schhh...schhhh,

ganz leise... ganz leise... schsch...

ich hörte nichts ganz leise... schschhhh....

Und dann plötzlich er schlug ihn, er schlug ihn,

er schlug mit der Faust ins Gesicht, ins Gesicht, er schlug mit der

Faust ins Gesicht, ins Gesicht,

mit der Faust direkt ins Gesicht, ins Gesicht-Gesicht-.....

Ich sah es, aa-aa-aa-..., er schlug ihn.

Ich, er, sah, es, schlug, Mann,....

...Und es war als ob sein Gesicht...
Das Gesicht von dem, den man schlug...
Als ob sein Gesicht flexibel gewesen wäre... das Gesicht hat so nachgegeben...
ja...
so hart hat er ihn geschlagen...
Aber der, der geschlagen war, er hat nichts getan...
nicht geschrien...
Nicht seine Hände gehoben um sein Gesicht zu schützen, nichts...

Wenn er wenigsten sein Gesicht in den Händen vergraben hätte, Sodass es weh
tut... Sodass es mir weh tut, aber...
aber nein, er stand nur ganz still da...
Ganz still...ja...
Ganz still... sch.....
Vielleicht war er daran gewöhnt...
Gewöhnt, dass man ihn schlägt und wie es sie anfühlt, geschlagen zu werden,
vielleicht war er nur daran gewöhnt.
Möglicherweise kann man sich an so etwas gewöhnen...
sa-sa-sa-sa-a-a-aa...
er schlug ihn, ich sa-sa-sa-sa, er schlug ihn, ich sah er.....
er schlug ihn-er schlug ihn-.....
Das wollte ich nicht sehen.

2. Vatis Tod

Im Frühling, als Vatis Krebs wiedergekommen war, sagte der Arzt dass ihn nur ein Wunder retten kann. Ein Wunder. Darauf wartet dann ein Kind...
auf ein Wunder.

Im Juni war Vati schon am Ende.
Der Krebs war in seinem Hals, und sein Atem hat so gestunken, dass Mutti nicht neben ihm schlafen konnte.

Eines nachts als Mutti sich wieder auf Sofa gelegt hatte, hat Vati, als er bemerkte dass er alleine war, sich erschreckt und versucht aufzustehen. Warscheinlich wollte er nur zu Mutti.

Er versucht auf zustehen, aber seine Beine waren zu schwach.
Da fiel er um... auf den Boden. Mutti hat mich aufgeweckt, und habe Vati ins Bett getragen. Nach der Nacht hat Mutti Schlafmittel bekommen, und Vati musste nicht mehr allein schlafen.

Die Tablette hat sie auch dann während des Tages genommen.
Eines Tages, als Mutti schlief, hat das Telefon geklingelt:
-Hofmann.

-Halo Juzi. Hier spricht Gabi. Kann ich mit Daria sprechen?
Ich versuchte Mutti zuwecken, aber die Tabletten waren so stark.
Und der Anruf war auch schon abgebrochen. Das...das war Gut...

Ja...ich war nicht in der Lage auf Deutsch zu sagen, dass
Vati stirbt.

Später, als Gabi erneut anrief, hat Mutti nur gesagt, dass
alles ist vorbei...

Ich erinnere mich daran, wie sie neben dem Telefon sass.

Alles ist vorbei... Alles ist vorbei...

Am vierzehnten Juni ist Vati gestorben. Oma hat mich zu Krankenhaus gefahren...

Mutti war schon da. Ich ging zu ihr, sie umarmte mich, sagte etwas,

ich fing an zu weinen...

Mutti hat Vati noch gefragt, dass hast du Schmerzen? Aber Vati war schon tot.

Ich weinte... Vatis Augen waren mit mullbinden bedeckt... Oma überreichte mir ihr
Gebetsbuch; sie wollte mit mir beten. - Nein... Oma versuchte etwas zu sagen,
aber Mutti sagte, dass:

Jeder treuert wie er will. Jeder treuert wie er will.

Das hat sie gut gesagt.

Heinz-Juhani Hofmann

4. Kesä on mennyt

Kesä on mennyt.
kuin ei sitä olisi ollutkaan.
Auringossa on yhä lämmintä.
Mutta on oltava enemmän.
Kaikki on pian ohi,
kaikki tippuu kämmenelleni
kuin syksyn lehti,
mutta on oltava enemmän.
Elämä pelasti minut
suojaavien siipien alle.
Onni oli kanssasi.
Mutta on oltava enemmän.

Arseni Tarkovsky / Heinz-Juhani Hofmann

5. Minä olen ajatellut paljon

Minä olen ajatellut paljon ihmisen
mahdollisuuksia tässä maailmassa.
Ei niitä ole.
Miljoonat kuolevat
ja me muut
lopumme johonkin, sanokaamme
yksinäisyyteen.
Ne, jotka eivät ajattele,
syyttävät pessimismistä.

Hannu Salama

6. Warum trägst du nicht deine Kleider

Warum trägst du nicht deine Kleider.
Jedes Kleid erinnert an einen Sommer.
Wenn Man den Schrank aufmacht,
als beginnst du dich anzuziehn.
Der Mond ist ganz dünn.
Ruf an. Schreib doch mal.

Paavo Haavikko / Manfred Peter Hein

7. Minä en tahdo rakastaa sinua suotta

Minä en tahdo rakastaa sinua suotta.
Mieluummin lähden
pois vuorille jonnekin,
painan pään kiveen,
kuolen.

Iwa No Hime / Tuomas Anhava

8. Ensin on suru elettävä

Ensin on suru elettävä, sitten pitkä
ikävä.
Sen yli ei pääse, ei ohitse,
ei, mentävä on lävitse,
kun se on lähellä
ja kaukana kuin kivi tai pilvi.

Paavo Haavikko

9. Ich kann dich umsonst nicht lieben

Ich kann dich umsonst nicht lieben.
Eher gehe ich auf die Berge
irgendwohin, leg meinen
Kopf auf einen Stein, sterbe.

Iwa No Hime (Tuomas Anhavan käännöksestä
Heinz-Juhani Hofmann)

10. Kaksi muistijälkeä: Mä näin kun mies löi toista

1.

Mä näin kun mies löi toista

mä näin , miten se löi sitä

mä, mä, mä.....

mä näin sen, mä näin sen....

se löi sitä, mä näin sen...se,

se, se..

ensin se vaan seiso siinä, sss,

se vaan seiso siinä,

seisoi silleen paikallaan,

lalalalalaa

se vaan seiso siinä

ja se toinen sitä vasta päättä.

ne seisoi vastakkain ja jutteli jotain.

ne jutteli jotain.

ne-ne-ne, mu-mu-mu... .

Mut mä en kuullut mitä,

mä en kuullut,

nenene, ne jutteli jotain,

silleen, silleen rauhassa,

ihan silleen, schhh, mä en kuullut, schhh

Ja sit yhtäkkiä se löi sitä.

Se löi sitä nyrkillä naamaan, naamaan

nyrkillä suoraan naamaan, naamaan....

Mä näin sen.

Se löi sitä.

...ja ihan kun sen... sen, jota lyötiin...

ihan, kun sen naama ois joustanu,

antanu silleen periksi, silleen... ihan kun se ois ollu jotain kumia, joo...

joo...

niin kovaa se sitä löi...

mut se, se jota lyötiin, se ei tehnyt mitään...

se ei huutanut...

se ei nostanut käsiään suojaks, ei mitään...

et se ois edes haudannut kasvonsa kämmeniin, niinku et sattuu, et mua sattuu, mut...

mut ei, se vaan seiso siinä hiljaa...

ihan hiljaa, joo...

joo...

sillee schh---

ehkä se oli tottunu siihen...

tottunu siihen et sitä lyödään ja miltä se tuntuu, ehkä se oli vaan tottunu siihen...

kyllä kai siihenkin voi tottua...

mä-mä-mä.....

se löi sitä, se löi sitä...

En mä ois halunnut sitä nähdä.

2. Isän kuolema

Kun isän syöpä keväällä uusiutui niin lääkäri sanoi,

että vain ihme voi enää pelastaa, ihme.

Sitä lapsi sitten odottaa... ihmettä.

Kesäkuussa isä teki jo kuolemaa.

Syöpä oli isän kurkussa, ja sen henki haisi niin pahalle, ettei äiti pystynyt nukkumaan siinä vieressä.

Yhtenä yönä, kun äiti oli taas mennyt sohvalle, niin isä,

huomatessaan olevansa yksin, hätääntyi ja yritti nousta,

kai se halus mennä vaan, mennä äidin luo, se yritti nousta, mut sen jalat ei kantanut,

siihen se luhistui siihen lattialle... äiti herätti mut ja mä nostin isän takaisin sänkyyn.

Sen yön jälkeen äidille määrättiin unilääkkeitä. Eikä isän tarvinnu enää nukkua yksin.

Niitä lääkkeitä äiti otti myös päivisin. Kai se halus vaan hetkeks pois siitä kaikesta.

Kerran, kun äiti nukkui, niin puhelin soi.

- Hofman

- Haloo, Juzi. Hier spricht Gabi. Kann Ich mit Daria sprechen?

Mä koitin saada äidin hereille,

mut kun ne lääkkeet oli niin vahvoja.

Ja sit se puhelukin oli ehtinyt jo katketa... se...se oli hyvä...

Joo... en mä ois osannut sanoasitä saksaks... et...et isä kuolee... isä kuolee...

Myöhemmin, kun Gabi soitti uudestaan, niin äiti sano vaan, että:

_Alles ist vorbei...

Mä muistan, miten se istui siinä puhelimen ääressä...

-Alles ist vorbei... Alles ist vorbei...

Kesäkuun neljästoista isä kuoli.

Mummi vei mut Meilahteen... Äiti oli jo siellä.

Mä menin sen luo, se halas mua,sano jotain, mä aloin itkemään...

Äiti oli vielä kysynyt isältä että:

-hasst Du Schmerzen?

Mut isä oli jo poissa...

Mä itkin... isän silmät oli peitetty sideharsolapuilla...

Mummi ojensi mulle rukouskirjaa, että rukoillaan.

-Ei... Mummi meinas sanoa jotain, mut äiti siihen, että jokainen suree tavallaan.

Jokainen suree tavallaan.

Se oli hyvin sanottu.

Heinz-Juhani Hofmann

Heinz-Juhani Hofmann

Säveltäjä Heinz-Juhani Hofmannin (s. 1973) juuret ovat sekä Suomessa että Saksassa. Hänen harvinaisen ilmaisuvoimainen sävellystuotantonsa sisältää erityisen paljon vokaalimusiikkia, ja hän on rohkeasti käsitellyt teoksissaan kipeitä aiheita kuten väkivaltaa, insestiä, alkoholismia, lapsen ja läheisen kuolemaa ja rakkautta eri näkökulmista. Hofmann on aina kulkenut säveltäjänä omaa tietään ja edustaa rehellistä modernismia.

Der Komponist Heinz-Juhani Hofmann (geb. 1973) hat seine Wurzeln sowohl in Finnland als auch in Deutschland. Sein seltenes ausdrucksstarkes kompositorisches Schaffen enthält besonders viel Vokalmusik. Hofmann hat außerdem schmerzhaft Themen wie Gewalt, Inzest, Alkoholismus, den Tod eines Kindes und eines nahestehenden Menschen, aber auch Liebe aus verschiedenen Perspektiven, kühn aufgegriffen. Hofmann ist als Komponist immer eigene Wege gegangen und steht für ehrliche Musik der Gegenwart.

Music Finland Core | Heinz-Juhani Hofmann

<https://core.musicfinland.fi/composers/heinz-juhani-hofmann>

Piia Koksi

Koloratuurisopraano Piia Koksi on kansainvälisesti palkittu monitaituri ja äänivirtuoosi. Hän aloitti uransa sellistinä ja viimeiset pari vuosikymmentä kiertänyt maailmaa koloratuurisopraanona esittäen menestyksekkäästi vaativimpia korkean sopraanon rooleja erityisesti nykymusiikin saralla. Koksi on myös Exit3-monitaideryhmän taiteellinen johtaja.

Die Koloratur-Sopranistin Piia Koksi ist eine Klangvirtuose und international anerkanntes Multitalent. Sie begann ihre Karriere als Cellistin und tourte in den letzten Jahrzehnten als Koloratursopran durch die Welt, wobei sie die anspruchsvollsten Partien des hohen Soprans, insbesondere im Bereich der zeitgenössischen Musik, erfolgreich ausführte. Koksi ist zudem künstlerische Leiterin der Multi-Art-Gruppe Exit3.

www.piiakoksi.com

KIITOKSET

Kiitos säveltäjä Heinz-Juhani Hofmannille!!

Kiitos Viikin kirkko ja seurakunta hienosta paikasta!

Kiitos Taavi Oramo, Sara Orava, Leevi Oramo yhteistyöstä ja henkisestä tuesta!

Kiitos Taike!

ICH DANKE

Danke an Komponist Heinz-Juhani Hofmann!!

Danke an die Kirche und Gemeinde in Viikki für den tollen Ort!

Danke an Taavi Oramo, Sara Orava, Leevi Oramo für die Kooperation und für die mentale Unterstützung!

Danke an Taike!

The image is an abstract artwork. The background is a light, textured surface, possibly paper or canvas, with a mottled appearance in shades of off-white and light grey. On the right side, there is a large, vibrant red shape that appears to be a draped fabric or a thick, layered brushstroke. The red shape has a soft, organic edge and a slight shadow, giving it a three-dimensional feel. The overall composition is minimalist and focuses on color and texture.

FUGA-9473

recorded by Taavi Oramo / Taavisounds, produced by Eila Koski, layout and artwork by Sara Orava. All rights reserved. Made in EU